

לקח מהפרשה,

"וישמע יתרו". (י"ח א')

גם את הילדים צריך לשמוע.

הדברים שיכתבו להלן נשלחו על ידי תלמיד חכם אחד, ומי שרוצה להגיע להישגים של ממש בחינוך ילדיו מוזמן לקרוא.

"ברצוני לשתף את הציבור – כותב התלמיד חכם – במקרה מזעזע שהייתי עד לו, ובמעט התבוננות נוכל לשאוב ממנו מוסר רב ועצה טובה, כיצד לחנך את ילדינו שנתנו לנו כפיקדון היקר ביותר עלי אדמות.

ערב אחד יצאתי לטייל עם אחד מבניי וישבנו על ספסל באחת הגינות בבני ברק. כך אני נוהג תמיד כאשר יש לי דבר מה לשוחח עם אחד הילדים. בחוץ הדברים יישמעו ויקלטו יותר טוב. לפתע התיישב לו על הספסל בחור כבן 17 ופרץ בבכי תמרורים.

נבהלנו לא ידענו מה קרה לו. לאחר התבוננות נוספת בפניו של הבחור נזכרתי שהוא מוכר לי. היה זה בחור שהדרדר בצורה מבהילה והגיע עד לדיוטה שפלה במיוחד, תוך שהוא מטיל אימתו וחיתתו על כל תושבי השכונה שבה מתגוררים הוריו. עכשיו הוא יושב בספסל, ובכה.

ניגשתי אליו הנחתי ידיי על כתפיו ושאלתיו במה אוכל לעזור לו. הבחור המשיך לבכות, ורק לאחר כמה דקות אמר דבר מה שזעזע את כל כולי.

'אם אבא שלי היה יוצא אתי פעם אחת לטייל בשלווה שכזו, אבל רק פעם אחת, כשם שאתה עושה עם בנך, לא הייתי מגיע לאן שהגעתי. אם אבא שלי היה מניח פעם אחת, ושוב הדגיש: אבל רק פעם אחת את ידו על כתפי כשם שעשית לי בזה הרגע, לא הייתי מדרדר לדיוטה התחתונה בה אני מצוי עתה.

צריך להוסיף עוד משהו?! (עלינו לשבח)

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה חנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.
שרון בן מרים / שרונה בת שושנה

פינת החלכה

הלכות ברכת הגומל

א: בארבעה מקרים צריך לברך ברכת הגומל: א: המפליג בים. ב: הולכי דרכים ג: חולה שנרפא.
ד: אסיר שהשתחרר.

ב: החיוב לברך שווה לאיש ולאשה.

ד: קטן עד גיל בר מצווה, לא מברך הגומל, מפני שאינו יכול לומר 'הגומל לחייבים' שהרי אינו 'חייב'.

ה: אב אינו רשאי לברך שהחיינו עבור בנו קטן, מפני שאינו יכול לומר 'שגמלני'.

ו: רצוי לברך הגומל תוך ג' ימים מהאירוע עליו מברכים, גם ביום שלא מוציאים ספר תורה.

ז: מי שלא הצליח לברך תוך שלשה ימים, יכול לברך גם אם עבר זמן רב.

ח: מי שנסע 72 דקות, (הלוך ושוב), צריך לומר תפלת הדרך בברכה, ולברך ברכת הגומל.

ט: כשנוסעים בכבישים מסוכנים מברכים הגומל גם על נסיעה פחות מ- 72 דקות.

'לקראת חג פורים - תחפושות'

בימים אלו הנושא המעסיק ביותר את הילדים זה: למה להתחפש? נסי אימא יקרה לעזור להם ולכוון אותם בנושא. בחרו תחפושת קלה, ולא תחפושת מסורבלת שקשה להסתובב איתה. רצוי תחפושת ללא זקן וללא אביזרים נלווים שהילד צריך לסחוב, זה מסורבל ולא נוח.

זכרו: הילד צריך לקחת איתו משלוחי מנות. יקשה עליו להיסחב עם תחפושת מסורבלת וידיים עמוסות. נסו להשתמש לתחפושות בחומרים שאינם דליקים.

הכי מוצלח ויפה, זה להכין ביחד את התחפושת. אלה הם שעות של יצירה, גיבוש ואיחוד המשפחה. כדאי גם לחשוב על תחפושות חינוכיות. רצוי לא נינגיות, רמבויים וכדו'. זו הזדמנות להזכיר לנו ההורים את החומרה שבנפצים למיניהם. אנא אסרו על הילדים בתוקף לשחק במשחקי אש אלו.

שבת שלום, שושנה.

סיפור לשבת

סעי לפטרבורג....

בעירה סמוכה מליובאוויטש התגוררה אלמנה עניה. כשבגרו בנותיה והגיעו לפרקן, הייתה חסרת-אונים: כיצד תוכל להשיאן כשאין בידיה פרוטה? קרוביה יעצו לה לנסע אל האדמו"ר רבי שלום-דובער מליובאוויטש ולבקש את עצתו וברכתו. הרש"ב הקשיב לה, הרעיף על ראשה דברי עידוד וברכה ואחל לה שתצליח להשיא את בנותיה לחתנים יראים ושלמים. לפתע שאל אותה:

"בפטרבורג כבר היית?" - המרחק מליובאוויטש לפטרבורג הוא למעלה מחמש-מאות קילומטרים - דרך ארצה גם בימים אלה! האלמנה לא הבינה את פשר השאלה. "לא, רבי", ענתה במבוכה.

"סבורני כי טוב תעשי אם תסעי לפטרבורג", אמר לה הרבי. מבלבלת ומאכזבת יצאה מלפני הצדיק. פתרון למצוקתה לא קבלה, ורק נשלחה לנסיעה ארצה שמטרתה לא ברורה, כשאין בידיה אפלו כסף לממון הנסיעה. החסידים התגיסו לעזרתה ואספו כסף לממון הנסיעה. "אם הרבי יעץ לך לנסע לפטרבורג, ודאי יש דברים בגו ועליך לעשות כן", עודדו את האלמנה.

ברכבת נזכרה, כי בעצם אין בידיה שום כתבת. פטרבורג עיר ענקית, הרחבה בדאגה, ומה אעשה בה באין לי שם כל קרוב או מכר? אבל את הנעשה אין להשיב. לאחר לילה שלם של נסיעה הגיעה לפטרבורג. ובלב חושש ירדה מהקרונן אל הרחוב ההומה של העיר הגדולה. שעות רבות שוטטה ברחובות, הניחה לרגליה לשאת אותה לאן שחפצו, כשחשה שכוחותיה אוזלים, התישבה על גרם מדרגות שהוביל לבית מפאר. ושקעה בתנומה, שומר הסף העיר אותה בגסות. "מהרי והסתלקי מכאן בטחם אקרא למשטרה או אשסה בך את כלבי!", הרעים עליה בצעקות. האלמנה זנקה ממקומה בבהלה... קולו של השומר הגיע לאזניו של בעל-הבית שמחר לצאת. הוא הבחין בתוי פניה היהודיים, וחיש-מהר הדביק את צעדיה, התנצל על התנהגותו הגסה של השומר, והזמינה להכנס לביתו. מבוכה רבה אחזה באלמנה. זה עתה גרשה ככלב והנה לפתע היא מזמנת להכנס בכבוד אל תוך הבית המפאר.

"גם אני יהודי", אמר לה בעל-הבית, "מוצאי מבית חסידי. אני שומר מצוות ומקפיד על כשרות המזון", הוסיף בהציעו לאלמנה התשושה ארוחה משביעה. לאחר שהשיבה את נפשה התעניין בסבת בואה. היא ספרה לו על משפחתה ועל מקום מגוריה, על פנייתה לצדיק מליובאוויטש ועל העצה שיעץ לה - לנסע לפטרבורג. בעל-הבית הקשיב לה בענין, השיחה התגלגלה גם על בעלה המנוח ויחוסו. לפתע הבחינה האלמנה בשנוי פתאומי שחל במארחיה. פניו החוריו כסיד וכל גופו החל לרעד. "אני לא מאמין", מלמל, "אני לא מאמין"... חלפו עוד כמה דקות עד שהצליח להתאושש מעט. אז התברר לאלמנה כי היושב מולה אינו אלא גיטה, אחי בעלה, שאותו לא ראתה מעולם. כשהיה בחור צעיר גיס לצבא הרוסי, ומאז נתקו קשריו עם בני משפחתו. כששחרר מהצבא שלח את ידיו בעסקים וראה ברכה גדולה. כעת הוא עשיר גדול. עתה בא תורה של האשה להיות נדהמת. לא רק מעצם הפגישה הבלתי-צפויה כל-כך, אלא גם ובעיקר מרוח-קדשו של הצדיק מליובאוויטש. הגיס קבל עליו את כל הוצאות החתונה של אחיניתיו. כל בנותיה של האלמנה מצאו את זיוגן ונשאו בכבוד וברוחה, והאלמנה עצמה, מאותו יום ואילך לא ידעה עוד מחסור ודאגה.

(מתוך עיתון "תורתך שעשועי")

שבת שלום!

ליראת שמים
 יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה
 נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה